

ТАҚРИЗИ

роҳбари илмӣ ба диссертасияи Ҳакимов Мирзованӣ Қодирович, дар мавзуи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: масъалаҳои назариявӣ ва амалӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутсионӣ; ҳуқуқи мурофиаи судии конститусионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ.

Таҳқиқоти диссертационии Ҳакимов Мирзованӣ Қодирович ба яке аз масъалаҳои рӯзмарраи илми ҳуқуқшиносӣ - танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудааст.

Муҳиммияти мавзуи таҳқиқоти диссертационӣ аз аҳаммияти назариявӣ ва амалии масъалаҳои ташаккули механизмҳои муассири ҳуқуқии муттаҳидшавӣ, кӯшишҳои мақомоти ҳокимияти давлатӣ, мақомоти худидоракунии сохторҳо ғ. ташкилотҳои гуногун, сарфи назар аз шакли ташкилию ҳуқуқии молиқияти онҳо дар соҳаи таъмини амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон, унвонҷӯ асоснок кардааст.

Илова бар ин, унвонҷӯ Ҳакимов М.Қ. бар он аст, ки муҳимтарин вазифаҳои дар назди ҳар як давлат ва ин маврид дар Ватани мо истода, роҳҳои ҳалли таъмини татбиқи воқеии ҳуқуқ, озодии инсон ва шаҳрванд мебошад, ки қонунгузорӣ ва Конститутсиияи давлат онро муқаррар кардаанд. Мутобики моддаи 5 Конститутсиияи амалкунандай Тоҷикистон, ҳуқуқу озодиҳои инсон, ҳаёт, кадр, номус ва дигар ҳуқуқҳои фитрии ў, яъне инсон, арзиши олӣ дошта, дар маҷмуъ даҳлопазиранд. Ҳалли ин масъала ичрои вазифаҳои аз ҷиҳати ҳуқуқӣ мураккаби ба ҳам алоқамандро дарбар мегирад, ки ба асосҳои сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ, ҳуқуқӣ, идеологии ҳаёти ҷамъиятию давлатии мамлакат алоқаманданд.

Муаллифи рисола чунин қайд намудааст, ки то ба имрӯз дар доктринаи ҳуқуқии ватанӣ проблемаи институти танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ то андозае таҳия нагардидааст, амалияи ҳуқуқии давлатӣ ва методологияи татбиқи он бо воситаҳои ҳуқуқии мувофиқ мӯчаҳҳаз нестанд. Проблемаи таҳқиқшаванда бошад, як қатор масъалаҳоро ҷамъ мекунад, ки ҷавобҳои назариявӣ ва ҳалли амалиро талаб мекунанд. Аз як тараф, сухан дар бораи навсолозии қонунгузории миллӣ меравад, ки дар он институти

ҳукуқӣ-конститутсионӣ танзим ва таъмини амнияти миллӣ, ташаккули дастгохи концептуалии он, нақш ва механизми амалисозии он дар шароити ҳукуқи муосири тоҷик ташаккул меёбад. Воқеан ҳам, мушкилоти амнияти миллӣ дар қонунгузории кишвари мо бисёрчанба мебошад. Дар системаи доктринаи ҳукуқии ватанӣ оид ба танзими ҳукуқии соҳаи амнияти миллӣ платформаи ягонаи ҳукуқӣ таҳия карда нашудааст. Таваҷҷӯҳ аз ҳама бештар ба соҳаҳои сиёсӣ ва иқтисодии ҳаёти давлат дода мешавад, ки он ба соҳаҳои муҳталифи ҳаёти ҷамъиятию сиёсии давлат ва ҷомеа тақсим шуда, танҳо дар ҷанбаи сиёsatшиносӣ асоснок карда мешавад. Ба назари унвонҷӯ, масъалаи баррасишаванд дар заманаи асосҳои бунёдии ҳукуқӣ, ки дар он меъёрҳои Конститутсиияи амаликунандай кишвар аҳаммияти аввалиндарача доранд. То ба имрӯз бисёр қонунҳо қабул шудаанд, ки бевосита ё бавосита ба амнияти давлат, ҷомеа ва шахс алоқаманданд, аз ҷумлаи қонунҳое, ки бояд ба ҳисоб гирифта шаванд: Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи амният» аз 28 июни соли 2011 ва дигар санадҳои меъёриро дар матни диссертасия муфассалтар овардааст.

Масъалаҳои назария ва амалияи таъмини ҳукуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ муносибати мунтазам ва ҳамагиро талаб мекунанд, ки он ҳам тадқиқоти умумии назариявӣ ва ҳам дастовардҳои илми конститутсионӣ ва ҳукуқи ватаниро дар бар мегирад. Онҳо дар робита ба афзоиш ва тағйирёбии намудҳои амният дар маҷмуъ, пайдоиши таҳдиду ҳатарҳои нав, тағйироти динамикӣ дар фазои геополитикии ҷаҳонӣ аҳаммияти иловагӣ пайдо мекунанд.

Дар баробари ин, илм дар бораи моҳияти ҳукуқӣ, муҳтаво ва мазмуни танзими конститутсионию ҳукуқии амнияти миллӣ ва механизми таъмини он амалан ягон идеяи концептуалии конститутсионӣ вучуд надорад. Ҳал нашудани ин мушкилот ба рафъи ихтилофот дар қонунгузории амалкунандай дохилӣ мусоидат намекунад, инчунин зиддиятҳо дар амалияи татбиқи ҳукуқ, ки дар натиҷа ба таъмини самарабахши амнияти миллии кишвари мо таъсири манғӣ мерасонад. Пешгирий, ошкор ва рафъи таҳдидҳо ба амнияти миллӣ гарави суботи кишвари мо, ҳифзи давлатдории он, таъмини зиндагии шоистаи инсон мебошад.

Объекти таҳқиқоти рисола муносибатҳои ҷамъиятие мебошанд, ки дар соҳаи танзими ҳукуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ ба вучуд меоянд. Тадқиқоти диссертасия дар маҷмуъ аз омилҳое асос ёфтааст, ки ба амнияти миллӣ таҳдид мекунанд; заманаи ҳукуқӣ, ташкилӣ, принсипҳои ташаккул, соҳтор ва фаъолияти институти танзими ҳукуқӣ-конститутсионӣ ва механизми таъмини амнияти миллӣ; вазъияти

дастовардҳои илмӣ оид ба масъалаҳои танзими давлатию ҳуқуқӣ дар соҳаи амнияти миллӣ.

Мавзуи (предмет) таҳқиқоти диссертатсионӣ низ заманаи илмӣ-назариявӣ ва меъёрии ҳуқуқӣ мебошад, ки мазмун ва самти институти танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллиро дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин равишҳои доктриналӣ ба масъалаҳои танзими конститутсионӣ ва ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистонро муайян мекунад. Ҳамзамон амнияти миллӣ, Ҷаррасии дастгоҳи категориявии он, таҳияи модел ва механизмҳои таъмини он дар доираи соҳтори конститутсионӣ ва ҳуқуқиро дар бар мегирад.

Ҳамин тариқ, ҷанбаи такмили танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва ҳуқуқии амнияти миллӣ на танҳо аз ҷиҳати назариявӣ, балки ҳангоми амалисозии ислоҳоти ҳуқуқии механизми амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон низ таъмин карда мешавад. Ин ва дигар ҳолатҳо аҳаммияти мавзуи таҳқиқоти рисоларо муайян мекунанд.

Оид ба баъзе ҷанбаҳои танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ дар марҳилаи кунунӣ унвончӯ аз муаллифони намоёни Тоҷикистон, Россия ва дигарон, ки корҳои тадқиқотӣ гузаронида пахлӯҳои гуногуни танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амниятро таҳқиқ намудаанд, мисол овардааст.

Диссертасияи Ҳакимов Мирзовали Қодирович бо мақсади таҳлили мустақили танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллии Тоҷикистон дар илми ҳуқуқшиносии Тоҷикистон ба иҷро расидааст.

Диссертасияи мазкур дар доираи татбиқи нақшай дарозмуддати корҳои илмию таҳқиқотии ҳуқуқӣ-конститутсионӣ, дар кафедраи фанҳои давлатӣ-ҳуқуқии факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи славянӣ Россия ва Тоҷикистон муддати солҳои 2018-2023 дар самти «Проблемаҳои таъмини амнияти миллӣ дар ҷумҳурӣ ва минтақа», «Асосҳои ҳуқуқии амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва «Механизми ҳуқуқӣ-конститутсионӣ дар таъмини амнияти миллӣ» анҷом дода шудааст.

Асоси меъёрии таҳқиқоти илмии диссертасияро Конститутсиияи амалкунандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон (аз соли 1994 то ин ҷониб), қонунҳои конститутсионӣ, қонунҳо, фармонҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, қарорҳои Маҷлиси намояндагон, Маҷлиси миллии Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар бораи қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, санадҳои меъёрии ҳуқуқии мақомоти маҳаллии ҳокимияти давлатӣ ва санадҳои меъёрии ҳуқуқии идоравии мақомоти хифзи ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон ташкил медиҳад. Барои ин тадқиқоти илмӣ санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ ва дигар меъёрҳо ва принсипҳое, ки ба

проблемаҳои таъмини амнияти миллӣ бахшида шудаанд, унвонҷӯ истифода бурдааст.

Рисолаи мазкур аввалин тадқиқоти диссертационии танзими ҳуқуқӣ-конституционии амнияти миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон буда, доираи масъалаҳое, ки зимни таҳқиқот анҷомида шудааст, хеле васеъанд, инчунин масъалаҳои пурраи амнияти миллӣ дар кишварамон бояд мавриди баррасӣ қарор дода шаванд, новобаста аз ин унвонҷӯ, доир ба паҳлуҳои муҳталифи амнияти миллӣ тадқиқотӣ илмӣ гузаронидааст. Дар рисола низ, ба таври васеъ муносибатҳои тамаддунӣ ва фарҳанги идоракуни давлатӣ вобаста ба амният, аз таърихи кӯханбунёдамон то давраи соҳибистиклолӣ инъикос гардидааст.

Омӯзиши рисолаи илмӣ дар маҷмуъ ба омилҳои вобаста ба амнияти миллӣ, аз ҷумла асосҳои ҳуқуқи конституционӣ, меъёрий ва ташкилий, принсипҳои ташаккул, соҳтор ва фаъолияти механизми ҳуқуқӣ-конституционӣ ва ҳуқуқии таъмини амнияти миллӣ, ҳолати давлатдорӣ, таҳияҳои илмӣ, танзими давлатии ҳуқуқӣ дар соҳаи амнияти миллӣ алоқаманд мебошанд.

Заминаҳои эмпирикӣ таҳқиқоти диссертациониро, тадбиқи амалии меъёрҳои ҳуқуқӣ – конституционӣ марбут ба амнияти миллӣ, қонунҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон, Фармонҳои Президенти ҶТ ва Қарорҳои Ҳукумати ҶТ, Паёмҳои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, санадҳои ҳуқуқии мақомоти ҳокимияти маҳаллӣ ва идоравӣ, санадҳои мақомоти ҳифзи ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки ба таъмин намудани амнияти миллӣ иртибот доранд ташкил менамоянд. Инчунин, муаллиф амалишавии санадҳои меъёрий-ҳуқуқии ватаниро дар таҷрибаи созмонҳои амниятии байни давлатӣ, аз қабили СММ, ИДМ, СҲШ, СААД, Қалби Осиё – Раванди Истанбул ва ғайра мавриди омӯзиш қарор додааст.

Мақсади тадқиқоти диссертасия таҳияи муқаррароти назариявӣ ва амалии институти танзими ҳуқуқӣ-конституционии амнияти миллӣ, ки ҳамчун падидай мустақили ҳуқуқӣ амал мекунад, ки дастгоҳи категорияи худ, ҳусусиятҳо ва усулҳои таъсири ҳуқуқӣ дар танзими соҳаҳо, инчунин муносибатҳои ҷамъиятии марбут ба таъмини амнияти миллии Тоҷикистон мебошад. Барои ноил ғӯдан ба ин ҳадаф вазифаҳои зерин дар назди унвонҷӯ гузошта шуда буд:

- омӯзиши таҳаввулоти институти ҳуқуқӣ-конституционӣ дар ҷанбаи муқовимат ба таҳдидҳои амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон;

- нақши институти ҳуқуқӣ-конституциониро дар шароити воқеияти ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун яке аз омилҳои муҳимтарини таъмини амнияти миллӣ муайян намудан;

- таҳияи тафсири пуриқтидори мафҳуми «институти

хуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ», ки мундариҷаи он механизмҳо, принципҳо ва методологияро муайян мекунад;

- гузаронидани таҳлили назариявӣ-хуқуқии унсурҳои низоми институти хуқуқӣ-конститутсионӣ вобаста ба соҳаи таъмини амнияти миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон;

- муайян намудани хусусиятҳои функционалии институти хуқуқӣ-конститутсиониро вобаста ба масъалаҳои таъмини амнияти миллӣ, дар асоси омилҳои беруна ва дохилӣ ва ғайраҳо.

Навгонии илмии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки рисолаи мазкур авалин тадқиқоти ватанӣ мебошад, ки ба амалишавии меъёрҳои хуқуқӣ-конститутсионӣ дар соҳаи амнияти миллӣ бахшида шуда бевосита аз ҷониби пажуҳишгар анҷом дода шудааст. Дар натиҷаи таҳлили ҳамаҷониба унвонҷӯ кӯшиш ба ҳарҷ додааст, ки ба мафҳумҳои амниятӣ аз нигоҳи хуқуқӣ-конститутсионӣ баҳо дода ва таърифҳои муаллифии мафҳумҳоро пешниҳод намояд. Ҳулоса ва нуктаву пешниҳодҳояш ба такмил додани механизми танзими хуқуқӣ-конститутсионӣ дар таъмини амнияти миллӣ бахшида шудааст.

Инчунин муаллифи рисолаи илмӣ аз рӯйи натиҷаҳои таҳқиқоти илмии як қатор тавсияҳои амалӣ пешниҳод кардааст:

Якум. Дар доираи тадқиқоти гузаронидашуда бояд эътироф намуд, ки имрӯз фаъолияти субъектҳои даҳлдор, ки дар масъалаҳои амнияти давлатӣ ҳам дар истеҳсолот ва ҳам дар тафаккури назариявии он иштирок мекунанд, дар шароити таълимоти конститутсионии таҳиянашуда сурат мегиранд. Илова бар ин, шумораи зиёди муқаррароти конститутсионӣ дар бораи амнияти миллӣ фаҳмиши пурраи илмӣ нағирифтаанд ва ҳамчун обьект ё мавриди мавзуи омӯзиши маҳсус эътироф нашудаанд. Мафҳуми «амният» ҳамчун категорияи асосии конститутсионӣ дар панҷ моддаи Конститутсиияи Ҷумҳурии Тоҷикистон аз соли 1994 (моддаи 6, 8, 46, 51, 69) қайд карда шудаанд, аммо онҳо дір якҷоягӣ бо мавқеъҳои гуногун пешниҳод карда мешаванд. Фарз мекунем, ки қонунгузор мувофиқи Конуни ҶТ «Дар бораи амният» мафҳуми намудҳои амниятро дар соҳаҳои зерини ҳаёти ҷамъиятӣ ба истифода додааст: кафолати хуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд, ташкилотҳо, новобаста аз шакли ташкилию хуқуқии онҳо, ҳангоми таъмини амният (м.16 ҚҖТ«Дар бораи амният»); таъмини амнияти иқтисодӣ (м.18 ҚҖТ«Дар бораи амният»); таъмини амнияти озукварӣ (м.19 ҚҖТ«Дар бораи амният») ва ғайра. Суботи конститутсионӣ, ки ҷузъи чудонашавандай амнияти миллӣ буда, рушди хуқуқии моҳияти категоривии онро тақозо мекунад ва дар илми хуқуқшиносии ватанӣ мавҷуд набудани мафҳуми универсалии категорияи «амнияти конститутсионӣ» метавонад боиси мушкилоти амалии

системавӣ гардад. Аз натиҷаҳои таҳқиқоте, ки мо анҷом додем, маълум мешавад, ки ҳангоми муайян кардани амнияти конституционӣ ва миллӣ ду ҷанба ҷудо карда мешаванд: а) шаклӣ, яъне системаи кафолатҳои конституционизмӣ (меъёри, ташкили, институционали); б) мундариҷа, яъне моҳияти ҳолати ҳифзи. Ҳарду ҷанба ба ҳимояи соҳти конституционии Тоҷикистон нигаронида шудаанд.

Дуюм. Мавҷудияти се ҷанбаи асосӣ дар байни назари маъмуратини концептуалӣ ба моҳияти мағҳуми «амнияти миллӣ» ошкор карда шуд. Якум бо муайян кардани мушкилоти мушаххас дар соҳаи он ва интиҳоби роҳҳои оптимальи ҳалли онҳо алоқаманд аст, ки муроҷиат ба заминаи назариявӣ ва амалии аллакай санҷидашударо талаб мекунад. Ҷанбаи дуюм, ба истилоҳ «идоравӣ», ба муайян кардани параметроҳи дилҳоҳи амнияти миллӣ ва таҳияи маҷмуи тадбирҳои судманд аз татбиқ дар муҳлатҳои муқарраршуда нигаронида шудааст. Ҳамин тарик, «идоравӣ», масалан, таърифи амнияти ҷамъияти мебошад, ки дар Конуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи амният» ҳамчун «ҳолати ҳифзи инсон ва шаҳрванд, арзишҳои моддӣ ва маънавии чомеа аз таҳдидҳои гуногун» пешниҳод шудааст. Ҷанбаи сеюм, ба андешаи мо, бояд ҳусусияти системавӣ дошта бошад ва аз ин рӯ, аз ҳама меҳнатталаб ҳисобида мешавад. Аммо, сарфи назар аз ҳама вакт ва ҳароҷоти захиравӣ, он бо дараҷаи баланди самаранокӣ ҳос аст, зоро он имконият медиҳад, ки диққати ҳудро ба принсипҳои асосии системаи ҳифзи миллат ва давлат аз таҳдидҳо бо назардошти таълимоти назариявӣ, ки аллакай таҳияшуда ва ба амалияи ҳукуқӣ воридшуда равона кунад.

Сеюм. Мазмуни амнияти миллӣ аз фаъолияти таъмини он на танҳо дар миқёси давлат, балки дар рӯбита ба амнияти ҷамъияти, амнияти экологӣ, амнияти шаҳс ва дигар намудҳои амният, ки қонунгузории ватаний пешбинӣ кардааст ва ба ваколатҳои вазифаҳои мақомоти ҳокимиияти давлатӣ, мақомоти ҳудидоракуни шаҳракҳо ва дехот дар соҳаи амният, инчунин мақоми Шуруи амнияти Ҷумҳурии Тоҷикистон дохил карда шудааст, муайян карда мешавад. Дар асоси таҳқиқоти гузаронидашуда муаллиф таърифи васеътари амниятро пешниҳод менамояд, ки чунин параметрҳоро дар бар мегирад, ба монанди ҳолати ҳифзи шаҳс, чомеаву давлат аз таҳдидҳои дохилий ва хориҷӣ, ки дар он татбиқи ҳукуқу озодиҳои конституционии инсон ва шаҳрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон, сифати арзанда ва сатҳи зиндагии онҳо, соҳибихтиёри, истиқлолият, тамомияти давлатӣ ва ҳудудӣ, рушди устувори иҷтимоиву иқтисодии ҷумҳурӣ таъмин карда мешавад.

Чаҳорум. Тағовути ҳукуқии вазифаҳои ваколатҳое исбот шудааст, ки ба ҳамоҳангсозии оптимальи фаъолияти мақомоти давлатӣ дар

заминаи таъмини амнияти миллӣ, инчунин ратсионализатсияи ҷузъи институтионалии ин раванд мусоидат хоҳад кард. Дар ин ҳолат бояд ба назар гирифт, ки ҳамкории ҳамаи сохторҳои амниятӣ (давлат, шаҳрвандон, ташкилотҳои ҳама гуна шакли ташкилию ҳуқуқӣ) дар платформаи ягонаи иттилоотӣ ҳангоми гузаронидани як қатор чорабинихо, аз ҷумла оид ба мониторинги татбиқи тадбирҳои андешидашуда амалӣ карда мешавад. Ба назари мо, муттаҳид кардани кӯшишҳои сохторҳои даҳлдори таҳқиқотӣ ва идоравӣ дар масъалаи мувофиқати қонунгузории намудҳои алоҳидаи фаъолияти давлатӣ комилан мантиқӣ ба назар мерасад. Ба ақидаи муаллиф, ин равиш ба рушди минбаъдаи мазмуни таълимии меъёрҳои ҳуқуқӣ на танҳо дар санадҳои қонунгузории миллӣ, балки дар санадҳои ҳуқуқӣ-байнамилалӣ низ мусоидат хоҳад кард.

Панҷум. Дар заминаи таҳқиқот, таърифи «механизми конституционӣ-ҳуқуқии таъмини амнияти миллӣ», ки аз ҷониби диссертант таҳия шудааст, ба муомилоти илмӣ ворид карда мешавад. Муаллиф пешниҳод менамояд, ки ин механизмо ҳамчун амали аз ҷиҳати илмӣ санҷидашуда ва марҳила ба марҳила амалишаванд, ки дар асоси он меъёрҳои ҳуқуқӣ-конституционӣ гузошта шудаанд ва ба таҳияи механизми самарабахши танзими ҳуқуқии соҳаи амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон равона шудаанд, баррасӣ намоянд. Мақсади механизм дар кафолати самаранокии воқеии вазъи ҳуқуқии мақомоти ҳокимияти давлатӣ, ҷамоатҳо ва дигар муассисаҳои ҷамъиятӣ дар масъалаҳои муқовимат бо таҳдидҳои гуногуни амнияти миллӣ мебошад. Дар тағсири пешниҳодшуда масъалаи такмили асосҳои салоҳиятнок ва функционалии онҳо, муайян кардани самтҳои асосии фаъолияти онҳо дар соҳаи таъмини тартиботи ҷамъиятӣ ва давлатӣ, ки ба субот ва навсозии системаи амнияти миллӣ мусоидат мекунанд, низ муҳим аст.

Шашум. Равишиҳои системавӣ-статистикӣ ва динамикӣ усули муносиб ва методологии дурусти тавсифи сохтори механизми ҳуқуқӣ-конституционии таъмини амнияти миллиро ташкил медиҳанд. Контексти равиши системавӣ-оморӣ ба назар гирифтани меъёрҳои ҳуқуқӣ; муносибатҳои ҳуқуқӣ; баррасии санадҳои ҳуқуқӣ ва уҳдадориҳо, инчунин татбиқи онҳо; ҳусусиятҳои системавии фаъолияти мақомоти давлатӣ оид ба гузоштани ҳадафҳо, вазифаҳо, усулҳо, самтҳои асосӣ дар масъалаи таъмини амнияти миллӣ ифода менамоянд. Равиши динамикӣ механизми марҳилавии ҳуқуқӣ-конституциониро барои ташкили системаи ягонаи меъёрии воситаҳои ҳуқуқӣ, ки маҷмуи воситаҳо ва усулҳои гуногунро дар бар мегирад, дар маҷмуъ унсурҳо ва бо омезиши

босалоҳияти онҳо ба татбиқи пурраи консепсияҳои стратегии амнияти миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон мусоидат намуда, амалӣ карда мешавад.

Ҳафтум. Шаклҳои ҳуқуқии танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии масъалаҳои баррасишаванд бояд ба ифодаҳои зерин тақсим карда шаванд: а) шаклҳои ташкилии (гайриҳуқуқӣ) фаъолияти меъёри; б) шаклҳои ҳуқуқии татбиқи манфиатҳои давлатӣ. Ҳамин тариқ, ба гурӯҳи якум, яъне фаъолияти чории ташкилӣ 1) масъалаҳои мушаххаси сиёсӣ, дастгирии техникӣ ва ташкилии қисмҳои алоҳидаи механизми давлатӣ (аз ҷумла, маъракаҳои интихоботӣ); 2) фаъолияти оперативӣ-техникӣ, ҳочагидорӣ (масалан, асосноккунии иқтисодӣ, назорат, тафтиш) дохил мешаванд; 3) таъмини моддии вазифаҳои гуногуни давлатӣ, аз ҷумла аз рӯйи самти идеологӣ (масалан, таҷдиди қонунҳо, гузаронидани маъракаҳои интихоботӣ ва ғайра); 4) барқарор намудани муносибатҳои дипломатӣ (масалан, кушодани намояндагиҳо дар ташкилотҳои байналмилалӣ ва минтақавӣ ё узвият дар онҳо; ҳамкорӣ бо кишварҳои дӯст). Муаллиф пешниҳод мекунад, ки ба шакли ҳуқуқии татбиқи манфиатҳои давлатӣ қонунгузорӣ (қоҷунэҷоднамоӣ) ва иҷроияи ҳуқуқиро дохил кунанд. Қонунгузорӣ бо коидаҳои умумии ҳатмии рафтор, ки ба нигоҳ доштани тартиботи ҳуқуқӣ мусоидат мекунанд, алоқаманд аст. Шакли иҷрои қонунҳо тибқи идорақунии давлатӣ ва риояи манфиатҳои миллӣ амалӣ карда мешавад ва бо мавҷудияти параметрҳои яхела дар фаъолияти мақомоти давлатӣ тавсиф карда мешавад.

Ҳаштум. Консепсияи муаллифӣ дар бораи ба Конститутсиияи Ҷумҳурии Тоҷикистон дохил кардани меъёри ҳуқуқӣ-конститутсионии марбут ба амнияти миллӣ бо таърифҳои идеологии дар диссертатсия овардашуда асоснок карда мешавад. Аҳаммияти падидаи амнияти миллӣ бо таҳқиқоти гузаронидашуда исбоҳ шудааст. Дар робита бар ин, дар доираи ислоҳоти конститутсионӣ пешниҳод карда мешавад, ки ба банди 3 моддаи 7 Конститутсиияи амалқунандай Ҷумҳурии Тоҷикистон чунин ибора ворид карда шавад: «Соҳибихтиёри, истиқлолият ва тамомияти арзии Тоҷикистон, ки руқнҳои мустақили амнияти миллӣ мебошанд, аз ҷониби давлат таъмин карда мешаванд».

Навгонии илмии тадқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки диссертатсиияи пешниҳодшуда нахустин пажуҳиши мукаммали илмӣ оид ба нақш ва мавқеи масъалаи танзими ҳуқуқӣ-конститутсионии амнияти миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба шумор меравад. Андешаҳои зикргардида навгонии илмии тадқиқости диссертатсиониро тасдиқ намуда, саҳми шахсии муаллифро дар таҳияи диссертатсия нишон медиҳанд. Нуқтаҳои илмӣ ва натиҷаҳои аз ҷониби муаллиф илман ва амалан асоснок карда шудаанд.

Оид ба муҳтавои диссертатсия бо қалами муаллиф 17 мақолаҳои илмӣ, аз чумла 9 мақола дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи Олии Аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсиядиҳанда ба табъ Ҷосонидааст.

Муаллиф қобилияти фаъолияти мустақилонаи илмӣ-эҷодӣ, таҳлили ҳаматарафа ва танқидии нуктаҳои назари илмӣ, асоснок намудани ақида, ғояҳо ва мавқеи хешро дорад, ҳамзамон ин имкон дод, ки таҳқиқоти диссертационӣ ҳаматарафа ва пурра анҷом дода шавад.

Таҳқиқоти диссертационӣ ба талаботи тартиб додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021 таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат дорад.

Бо дарназардошти гуфтаҳои дар боло дарҷшуда диссертатсияи Ҳакимов Мирзовали Қодирович дар мавзуи: «Танзими ҳуқуқӣ-конститутионии амнияти миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: масъалаҳои назариявӣ ва амалӣ» барои ҳимоя тавсия карда мешавад ва сазовори гирифтани дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутионӣ; ҳуқуқи мурофиаи судии конститутионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ мебошад.

**Роҳбари илмӣ мудири кафедраи фанҳои
давлатӣ-ҳуқуқии факултети ҳуқуқшиносии
Донишгоҳи славянини Россия ва Тоҷикистон
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент**

25.06.21

Элназаров Д.Х.

Имзои Элназаров Д.Х.-ро тасдиқ мекунам
Сардори ШК ДСРТ
«19» 05 2023с.

Рахимов А.А.